

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/241/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416201721
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416201721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malikovej a členov senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35709332 proti žalovanej: K. O. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, o zaplatenie 5400 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. júna 2016 č.k. 17C/46/2016-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 400 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 17. 12. 2013 do zaplatenia a zároveň jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 324 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, v rámci ktorého zistil, že dňa 16. 05. 2013 strany sporu uzavreli Zmluvu o vykonávaní činnosti finančného agenta podľa § 269 odsek 2 zákona číslo 513/91 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“). Predmetom zmluvy bolo vykonávanie činnosti finančného sprostredkovania žalovanej pre žalobcu viazaným finančným agentom, ktorá činnosť bola viazaná na registráciu Národnej banky Slovenska. Žalovaná, ako viazaný finančný agent bola oprávnená za vykonávanú činnosť poberať odmenu podľa zmluvy a následného manuálu, ktorý tvoril prílohu k zmluve. Zároveň boli upravené i podmienky zániku zmluvy, z ktorých jedna bola i zánik registrácie agenta. Dňa 16. 05. 2013 bol medzi zmluvnými stranami podpísaný dodatok č. 1 k zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, ktorý upravoval poverenie žalovanej k výkonu činností manažéra obchodnej skupiny a stanovil pravidlá vyplácania a zúčtovania superprovízie a štartovacej fixnej odmeny pre agenta. Vznik nároku na výplatu štartovacej fixnej odmeny sa riadil príslušnými ustanoveniami obchodnej politiky a kariérneho systému úseku riadenia agentúr, ktorá bola záväzná pre agenta splnením minimálnych osobných cieľov a plánu a ktorá bola súčasťou zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade ak sa skončí platnosť zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti, je agent povinný vrátiť žalobcovi celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny a to do 15 dní odo dňa skončenia platnosti zmluvy. Súčasťou dodatku č.1. bola aj tabuľka č. 1, podľa ktorej sa vypočítala superprovízia a štartovacia fixná odmena. Dňa 23. 05. 2013 bolo vydané osvedčenie o zápise do registra finančných agentov a finančných poradcov zo strany Generali Slovensko poist'ovňa, a.s. pre žalovanú. Z pripojeného výpisu z informačného systému žalobcu mal súd preukázanú výplatu štartovacej provízie vo výške 5.400,- eur žalovanej. K zániku zmluvy došlo dňa 14. 11. 2013, t.j. dňom zrušenia zápisu žalovanej ako agenta v registri Národnej banky Slovenska.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 269 ods. 2, § 369 ods. 1, ods. 2, § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, ods. 5, § 3 Ods. 1, ods. 4 zákona číslo 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o finančnom sprostredkovaní“).

1.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval dôvodnosť podanej žaloby a platnosť uzavretej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákona, ktorá bola uzavretá i v súlade so zákonom o finančnom sprostredkovaní. Predmetný právny vzťah podriadil režimu Obchodného zákonníka a zákona o finančnom sprostredkovaní, podľa ktorého je činnosť podľa tohto zákona, podnikaním podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Taktiež dodatok č. 1 k zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta vyhodnotil ako platne uzavretý. Za preukázanú mal tiež výplatu štartovacej provízie žalovanej v celkovej výške 5 400 eur. Z oznámenia o odregistrovaní žalovanej zo dňa 15. 11. 2013 mal preukázané, že žalobca si splnil svoju povinnosť v zmysle čl. V. bod 3 zmluvy a žalovanej oznámil, že dňom 14. 11. 2013, t.j. dňom zrušenia zápisu viazaného finančného agenta v registri Národnej banky Slovenska, zanikla platnosť a účinnosť zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, ako aj platnosť Osvedčenia o zápise do registra finančných agentov a finančných poradcov. Z článku V bod 3 zmluvy nevyplýva povinnosť žalobcu uvádzať pri návrhu na zrušenie zápisu viazaného finančného agenta v registri Národnej banky Slovenska dôvody zrušenia tohto zápisu. Zo znenia tohto ustanovenia zmluvy vyplýva oprávnenie žalobcu kedykoľvek, podľa vlastného uváženia, podať návrh na zrušenie zápisu. Žalovaná si uvedené oznámenie prevzala dňa 26. 11. 2013, o čom svedčí doručka ňou podpísaná. Štartovaciu províziu, ktorá jej bola vyplatená, nevrátila, na základe čoho žalobcovi vznikol nárok na vrátenie provízie podľa článku III.a bod 4 písmeno e) dodatku č. 1 k zmluve o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta s poukazom na čl. V bod 3 uvedenej zmluvy a preto súd žalobe vyhovel.

1.4. Žalobkyni priznal nárok na úrok z omeškania podľa § 369 Občianskeho zákonníka s poukazom na Nariadenie Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., v znení neskorších predpisov, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Zb.“).

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. 06. 2016, ďalej len „OSP“) a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 324 eur.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalovaná nesúhlasiac s týmto rozhodnutím a žiadajúc odvolací súd o preskúmanie zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta zo dňa 16. 05. 2013 a dodatku č. 1, a to najmä neprímeraných podmienok týkajúcich sa zrušenia zápisu viazaného finančného agenta v registri Národnej banky Slovenska bez predchádzajúceho upozornenia a oznámenia a vrátenia finančnej provízie. Dodala, že štartovacia odmena bola striktnie viazaná na splnenie podmienok. Podmienku, že by ju mala vrátiť, považuje za neprijateľnú, nakoľko si ju odpracovala a splnila všetky plány a ciele, ktoré mala v zmluve a v dodatku k zmluve vytyčené. Žiada o preskúmanie zrušenia spolupráce medzi žalobcom a žalovanou, nakoľko žalovaná nebola o ukončení spolupráce vopred informovaná, čo je v rozpore s vnútornou smernicou. O ukončení zmluvného vzťahu sa dopredu nedozvedela a nebola informovaná o tom, že žalobca sa chytá s ňou ukončiť spoluprácu. Je toho názoru, že žalobca s ňou zrušil spoluprácu účelovo, pričom nedodrжал podmienky ukončenia tejto spolupráce. Ďalej poukázala na skutočnosti, ktoré nastali po zrušení jej zápisu. Opätovne namietala, že žalobca zrušil zápis bez uvedenia dôvodu, s čím nesúhlasila a viackrát žiadala o vysvetlenie. Vymáhaním štartovacej odmeny bola prekvapená, nakoľko bola produktívna a preto je toho názoru, že to bolo výslovne účelové, v rozpore s poctivým obchodným stykom. Je toho názoru, že ustanovenie zmluvy, ktoré umožňuje žiadať od agenta vrátenie fixnej štartovacej odmeny, by nemalo byť zneužitie v neprospech jednej zmluvnej strany. Žiada o určenie, že vyplatené provízie boli vyplatené zákonne za splnenia dohodnutých a splnených zmluvných podmienok a tiež žiada nahradiť doteraz vzniknuté trovy konania. Žiada vyžiadať ako dôkaz od žalobcu úplnú dokumentáciu, na základe ktorej bol podaný návrh zrušenia zápisu v Národnej banke Slovenska, provízne výkazy s jej podpisom o prevzatí vyplatených provízií a výpočet odmeny za nábor obchodných skupín.

3. Žalobca v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej opätovne popísal postup pri uzatváraní zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, postup pri zrušení zápisu. Poukázal na to, že jeho postup ukončenia spolupráce so žalovanou bol v súlade so zákonom o finančnom sprostredkovaní ako aj dohodnutými zmluvnými podmienkami. Na základe podnetu žalovanej bol postup žalobcu šetrený i Národnou bankou Slovenskou, pričom nebolo konštatované žiadne pochybenie žalobcu a žiadna sankcia mu nebola udelená. Žalobca odmieta tvrdenia žalovanej o neoznámení

skutočností, že s ňou bola ukončená spolupráca a dôvody jej ukončenia. Ponechanie si štartovacej odmeny bolo podmienené minimálnou dobou platnosti zmluvy, a to 12 mesiacov, ktorá podmienka dodržaná nebola. Poznamenal, že žalovaná osobne neuzavrela v prospech žalobcu žiadnu poistnú zmluvu. Provízne výkazy o odmene predložil žalobca súdu. Je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dôkladne vysporiadal s argumentáciou tak žalobcu, ako aj žalovanej a vykonané dôkazy vyhodnotil správne. Je toho názoru, že nárok uplatnený žalobu je dôvodný a preto navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovanej podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní podanom žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 5400 eur z titulu vrátenia štartovacej odmeny na základe zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, uzavretej medzi stranami sporu dňa 16. 05. 2013. Predmetný vzťah súd prvej inštancie podriadil ustanoveniam § 269 a nasl. Obchodného zákonníka a žalobe žalobcu vyhovel, poukazujúc na nedodržanie zmluvných podmienok uvedených v tejto zmluve, žalovanou. Žalovaná nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a žiada preskúmať predmetnú zmluvu z hľadiska neprijateľnej zmluvnej podmienky o ukončení predmetnej zmluvy bez uvedenia dôvodu a vrátenia finančnej odmeny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o podanom odvolaní žalovanej, po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania a konania ktoré mu predchádzalo na súde prvej inštancie, dospel k záveru, že v danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 220 CSP, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že medzi stranami sporu a zmluvy došlo k uzavretiu záväzkového právneho vzťahu, keďže ide o podnikateľov, tak podľa ustanovení Obchodného zákonníka, obaja účastníci zmluvy boli podnikatelia (u žalovanej to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o finančnom poradenstve, podľa ktorého finančné poradenstvo vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním), je obchodnoprávnym záväzkovým

vzťahom, riadiacim sa ustanoveniami Obchodného zákonníka. Obchodné záväzkové vzťahy sa realizujú medzi podnikateľmi, pokiaľ sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. Takú činnosť je potrebné posudzovať k momentu vzniku obchodného záväzku, navyše ju treba hodnotiť so zreteľom na všetky okolnosti, za ktorých sa podnikateľská činnosť uskutočňuje. Obchodný zákonník rozoznáva štandardné (typové) zmluvy, ktoré môžu podnikatelia uzatvárať, kategorizované do jednotlivých, v zákone vymenovaných zmluvných typov a zmluvy, ktoré nie sú upravené ako typ zmluvy (inominátne zmluvy, contractus innominati). Ak zmluvné strany pri uzatváraní obchodu použijú niektorý zo zmluvných typov (§ 409 a nasl.), a to tým, že obsah zmluvy dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti upraveného typu zmluvy; potom prichodí aplikovať tie ustanovenia zákona, ktoré sa na príslušný zmluvný typ vzťahujú. Keďže tu prevažne ide o dispozitívne ustanovenia zákona, zmluvné strany majú široké možnosti dohodnúť v zmluve špecifické aspekty konkrétneho obchodu, zodpovedajúce záujmom oboch zmluvných strán, pričom ak tak neurobia, podporne platia príslušné ustanovenia zákona. Z uvedeného je zrejmé, že obchodné vzťahy sú založené na princípe zmluvnej voľnosti medzi zmluvnými stranami, t.j., že zmluvné strany sú oprávnené dohodnúť medzi sebou akýkoľvek zmluvný vzťah, resp. zmluvnú podmienku, ktorá neodporuje zákonu, nie je v rozpore so zákonom a nejde o nedovolené plnenie. Z princípu zmluvnej voľnosti v obchodovaní vyplýva, že zmluvné strany môžu uzavrieť aj inomínatnu zmluvu, t.j. zmluvu, ktorá nie je upravená ako zmluvný typ. Na platnosť takej zmluvy sa vyžaduje, aby účastníci zmluvy v dostatočnej miere precizácie vymedzili predmet svojich záväzkov.

9.1. Z uvedeného konštatovania je možné vyvodiť záver, že podnikatelia môžu v zmysle ustanovenia § 261 a nasl. Obchodného zákonníka uzavrieť akýkoľvek zmluvu, ktorá si pre platnosť vyžaduje okrem splnenia základných náležitostí i presne vymedzený predmet záväzkov. Je iba samozrejmé, že pre platnosť takejto zmluvy je potrebné, aby boli splnené i podmienky platnosti akéhokoľvek iného právneho úkonu, t.j. podmienky vôle, prejavu vôle, určitosti a zrozumiteľnosti.

10. V prejednávanej veci strany sporu uzavreli predmetnú zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, t.j. zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy, podstatnou náležitosťou ktorej je určenie predmetu svojich záväzkov, inak zmluva nie je uzavretá. Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu, uzavretú medzi stranami sporu vyhodnotil ako platne uzavretú. Taktiež dodatok č. 1 k tejto zmluve uzavreli zmluvné strany platne. Vzhľadom na predchádzajúce a vyššie uvedené podmienky záväzkových vzťahov, taktiež odvolací súd v danej veci jednoznačne konštatuje, že predmetná zmluva o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, ako aj dodatok č. 1 k tejto zmluve, boli platne uzavreté, žalovaná v konečnom dôsledku platnosť týchto vzťahov ani nenamietala. Z tohto dôvodu je potom iba logické a v súlade s poctivým obchodným stykom, aby zmluvné strany dodržali tam uvedené a dohodnuté zmluvné podmienky. Žalobca svoje povinnosti, vyplývajúce z tejto zmluvy, splnil. Podľa jednotlivých podmienok tejto zmluvy žalobca nebol povinný vopred žalovanú informovať o tom, že mieni ukončiť spoluprácu s ňou a taktiež bol oprávnený aj bez uvedenia dôvodu podať Národnej banke Slovenska návrh na vymazanie žalovanej z registra viazaných finančných agentov. K tomuto mal žalobca oprávnenie vyplývajúce s článku V. ods. 3 zmluvy. Štartovacia fixná odmena, vrátenie ktorej je predmetom tohto konania, bola upravená dodatkom č. 1 k zmluve, uzavretom dňa 16. 05. 2013, ktorého neoddeliteľnou súčasťou bola „Obchodná politika a kariérny systém úseku riadenia agentúr pre rok 2013“. V článku 4.4.1. je ustanovenie podľa ktorého si žalobca uplatňuje vrátenie štartovacej fixnej odmeny, ktorá bola nováčikovi vyplatená v prípade, že jeho zmluva je vypovedaná ktoroukoľvek zo strán do 12 mesiacov alebo žiadosť o vrátenie alikvotnej časti vyplatennej štartovacej fixnej odmeny. Vo výnimočných prípadoch môže odpustiť vrátenie štartovacej fixnej odmeny.

10.1. Odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, poukazujúc predovšetkým na zmluvnú voľnosť zmluvných strán v obchodných záväzkových vzťahoch, v rámci ktorých si môžu dohodnúť akékoľvek zmluvné podmienky, ktoré nie sú v rozpore so zákonom a ich splnenie je možné, ďalej na postup žalobcu v zmysle týchto zmluvných dojednaní a nedodržanie podmienok zo strany žalovanej, vyhodnotil odvolanie žalovanej ako nedôvodné a účelové. Odvolací súd iba poznamenáva, že žalovaná v podanom odvolaní poukazuje iba na predmetnú zmluvu, nenamieta obdržanie výšky štartovacej fixnej odmeny a ani platnosť zmluvy, či dodatku k tejto zmluve. Je nesporné, že zo strany žalovanej nedošlo k naplneniu podmienky, aby zmluva o činnosti viazaného finančného agenta spolu s dodatkom č. 1 bola platná a účinná najmenej jeden rok, keď strany sporu predmetnú zmluvu uzavreli dňa 16. 05. 2013 (účinnosť nadobudla dňa 23. 05. 2013 registráciou žalovanej v registri finančných agentov) a jej platnosť zanikla dňa 14. 11. 2013 zrušením zápisu viazaného finančného agenta v registri Národnej banky Slovenska.

11. Odvolací súd je pri rozhodovaní o odvolaní strany sporu proti rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 379 CSP viazaný kvantitatívnou stránkou odvolania, teda rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania, s

výnimkou dôvodov uvedených v tomto ustanovení (od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý - písm. a/, ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov - písm. b/ a určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu - písm. c/), ktoré však v danej veci nie je možné aplikovať. Odvolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní. Z úradnej povinnosti skúma vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok iba z pohľadu odvolacích dôvodov, uvedených v podanom odvolaní. Podľa § 387 ods. 3 CSP k podstatným tvrdeniam, námietkam, žalovanej, uvádzaných v podanom odvolaní, odvolací súd dodáva:

11.1. Žalovaná v podanom odvolaní žiadala, aby odvolací súd preskúmal predmetnú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu z hľadiska neprijateľnosti zmluvnej podmienky. K tomuto návrhu odvolací súd iba poznamenáva, že súd je oprávnený ex offa (zo zákona) skúmať podmienky zmluvy iba v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Predmetná zmluva bola vyhodnotená ako obchodnoprávny vzťah medzi stranami sporu, ktoré obe sú podnikateľské subjekty. Už iba toto základné hodnotenie vylučuje posudzovanie jednotlivých zmluvných podmienok tak, ako je to v prípade spotrebiteľských zmlúv. V prípade, ak zmluvné strany konajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti, na zmluvu, ktorú uzavreli, nie je možné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a to tiež navyše s poukazom na zmluvnú voľnosť v obchodnoprávnych zmluvách. Z tohto dôvodu preto odvolací súd návrh žalovanej na preskúmanie zmluvných podmienok z hľadiska ich prijateľnosti vyhodnotil ako nedôvodný a účelový.

11.2. K ďalším návrhom, ktoré žiadala žalovaná v podanom odvolaní vykonať, odvolací súd, poukazujúc na ustanovenie § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť iba vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok (písm. a/), vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (písm. b/), má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. c/) alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (písm. d/), iba dodáva, že v danom prípade žiadna z týchto podmienok splnená nebola. Žalovaná bola na pojednávanie na súde prvej inštancie riadne predvolaná, pojednávania sa zúčastnila, mala možnosť predkladať, navrhovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktorými sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie žiadne takéto prostriedky nepredložila a ani ich vyžiadanie nenavrhol. Z tohto dôvodu nebolo možné zaoberať sa skutočnosťami, ktoré prvýkrát navrhovala v podanom odvolaní. Všetky tieto skutočnosti mohla žalovaná, bez vlastnej viny, predložiť na súde prvej inštancie.

12. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie žalovanej vyhodnotil ako nedôvodné, odvolacie dôvody neopodstatnené a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).